VERTALING DUITSE VONNIS

Pieter E.J.T. KNABBEN

Logo

Stempel
Arrondissementsrechtbank
Osnabrück

Arrondissementsrechtbank

Osnabrück

Drs. Tj. K. van der Wal
beëdigd vertaler - Wstv nr. 2534

Voorblad Duitse Vonnis

- Ausfertigung -

Landgericht Osnabrück
- 10. Große Strafkammer -
10 KLs - 920 Js 7808/12 - 11/13

Rechtskräftig seit 03.06.2015

Osnabrück, den 03.06.2015

gez. Brandt, Justizobersekretärin
als Urkundsbeamtin der Geschäftsstelle

Im Namen des Volkes

Urteil

In der Strafsache

gegen Petrus Egidius Johannes Theodorus **Knabben**, geb. am 18.07.1949 in Eindhoven, in dieser Sache aufgrund des Haftbefehls des Landgerichts Osnabrück vom 25.9.2013 in Untersuchungshaft in der Justizvollzugsanstalt Lingen Abt. Osnabrück, Kollegienwall 30, 49074 Osnabrück, geschieden, Staatsangehörigkeit: niederländisch,

wegen Betruges

hat das Landgericht Osnabrück – 10. Große Strafkammer – auf die Hauptverhandlungen vom 8.1., 14.1., 22.1., 29.1., 4.2., 24.2., 25.2., 2.3., 10.3., 23.3. und 26.3.2015, an denen teilgenommen haben:

Vorsitzender Richter am Landgericht Dr. Temming
-als Vorsitzender-

Richterin am Landgericht Dr. Winkelsträter
Richter Hohdorf
-als beisitzende Richter-

Hans- Ulrich Daniels
Maria König
-als Schöffen-

Oberstaatsanwalt Kruppa
-als Beamter der Staatsanwaltschaft-

Rechtsanwalt Christian Acksteiner, Osnabrück
-als Verteidiger-

Justizamtsinspektorin Maschmann in den Sitzungen vom 8.1., 22.1., 29.1., 4.2., 24.2., 25.2., 2.3., 10.3., 23.3. 2015
Justizangestellte Strätgen in der Sitzung vom 14.1.2015
Justizangestellte Niemeyer in der Sitzung vom 23.3.2015
Justizangestellte Dunker in der Sitzung vom 26.3.2015
-als Urkundsbeamtinnen der Geschäftsstelle-

am 26.3.2015 für Recht erkannt:

Der Angeklagte wird wegen Computerbetruges in zwei Fällen auf seine Kosten zu einer Gesamtfreiheitsstrafe von

drei Jahren

verurteilt.

- Afschrift -

Logo Arrondissementsrechtbank Osnabrück
- 10e grote Strafkamer
10 KLs – 920 Js 7808/12 – 11/13

In kracht van gewijsde sinds 03-06-2015
Osnabrück. -03-06-2015

Getekend: Brandt, hoofdsecretaresse
als griffier van de griffie

In naam van het volk

Vonnis

In de strafzaak

tegen Petrus Egidius Johannes Theodorus **Knabben**, geboren op 18-07-1949 in Eindhoven, in deze zaak op grond van het arrestatiebevel van de arrondissementsrechtbank Osnabrück, van 25-09-2013 in voorarrest in de penitentiaire inrichting Lingen, Afd. Osnabrück, Kollegienwall 30, 4907 Osnabrück, gescheiden.
Nationaliteit: Nederlandse

wegens fraude

heeft de arrondissementsrechtbank Osnabrück – 10e Grote strafkamer – op de openbare rechtszittingen van 08-01, 14-01, 22-01, 29-01, 04-02, 24-02, 25-02, 02-03, 10-03, 23-03, en 26-03-2015 waaraan deelgenomen hebben:

Voorzittend rechter bij de arrondissementsrechtbank Dr. Temming
- als voorzitter -

mevrouw de rechter bij de arrondissementsrechtbank Dr. Winkelsträter
rechter Hohldorf
- als bijzittend rechter -

Hans Ulrich Daniels
Maria König
- als lekenrechters-

Hoofdofficier van justitie Kruppa
- als ambtenaar van het openbaar ministerie-

Advocaat Christian Acksteiner, Osnabrück
- als verdediger _

mevrouw Maschmann als inspectrice van justitie in de zittingen van 08-01, 22-01, 29-01, 04-02, 24-02, 25-02, 02-03, 10-03, 23-03-2015
mevrouw rechterlijk ambtenaar Strätgen in de zitting van 14-01-2015
mevrouw rechterlijk ambtenaar Niemeyer in de zitting van 23-03-2015
mevrouw rechterlijk ambtenaar Dunker in de zitting van 26-03-215
- als griffier van de griffie

op 26-03-2015 voor recht verklaard:

De aangeklaagde wordt wegens computerfraude in twee gevallen voor zijn rekening tot een totale gevangenisstraf van

drie jaren

veroordeeld.

Het door de verdachte in Spanje ondergane uitleveringsarrest wordt in de mate 1 : 1 met de opgelegde gevangenisstraf meegeteld.

Toegepaste verordeningen: §§ 263a, 53 StGB [Duits Wetboek van strafrecht]

Motivering:

I.

1. De nu 65-jarige verdachte is sinds vele jaren gescheiden en heeft uit dit huwelijk twee volwassen kinderen. Desalniettemin onderhoudt hij volgens zijn informatie een goede relatie met zijn gescheiden echtgenote en heeft hij voor zijn scheiding belastingtechnische redenen aangegeven. Hij heeft volgens eigen zeggen de school voor detailhandel bezocht, daarna een managementopleiding in een Nederlandse onderneming doorlopen en is toen naar de Verenigde Staten gegaan en heeft daar bij een Firma Arthur Anderson gewerkt. Daaropvolgend heeft hij zich beziggehouden met insolventiewetgeving.

Strafrechtelijk is de verdachte bewijsbaar uit de registeruittreksels van de Bondscentrale van 25-02 en 04-03-2015 in Nederland en België meermaals zichtbaar geworden, waarbij het overwegend om economische delicten ging. Zo werd de verdachte op 28-04-1994 in Tongeren (België) wegens diverse delicten van vervalsing tot een meerjarige gevangenisstraf veroordeeld; er volgde op 21-09-2000 een veroordeling door dezelfde Belgische rechtbank wegens fraude- en vervalsingsdelicten met geld- en gevangenisstraffen, die de verdachte eveneens uitzat en ten slotte op 15-03-2005 een veroordeling wederom door het hof van appel in Tongeren wegens fraudedelicten tot een gevangenisstraf. In Nederland werd de verdachte na een veroordeling van 25-04-2003 wegens fraudedelicten tenslotte wegens vervalsing van ambtelijke documenten, verduistering en het verbergen van activa tot een geld- en gevangenisstraf veroordeeld; van de oorspronkelijk opgelegde meerjarige gevangenisstraf bleven na revisie door de strafkamer in Den Haag van 02-09-2013 nog 17 maanden, die de verdachte tot midden 2010 uitgezeten had.

De verdachte werd in deze zaak op grond van het arrestatiebevel van 25-09-2013 eerst op 12-12-2013 in Nederland voorlopig in hechtenis genomen, echter daar weer vrijgelaten, en ten slotte in Spanje op grond van het internationaal uitgevaardigde arrestatiebevel op 30-06-2014 gearresteerd en daarop wegens de aan de orde zijnde daden op 10-07-2014 aan de Bondsrepubliek uitgeleverd, waar hij sinds die dag zich in voorarrest bevindt.

II

Onderwerp van het strafproces is computerfraude, waardoor het de verdachte – waarbij medewerking van onbekend gebleven medeplichtigen niet uitgesloten kan worden – door middel van illegaal verkregen tienduizenden rekeninggegevens van klanten van verschillende Duitse bankinstituten via een automatische afschrijvingsprocedure lukte van de rekeningen van de slachtoffers geldbedragen ter hoogte van steeds € 19,95 af te boeken en op zijn rekening bij de Commerzbank te laten bijboeken. Daarbij hielp de verdachte een door de Commerzbank ter beschikking gesteld computerprogramma, door middel waarvan

deze automatische afschrijvingen massaal en wel tot 3000 afboekingen per gegevensinvoering via de server van de Commerzbank afgewikkeld konden worden. Op deze manier werden onder medewerking van de verdachte op twee dagen 88.061 automatische afschrijvingen met een totale som van € 1.756.816,95 uitgevoerd. Als gebruiksdoeleinde werd in de automatische afschrijvingen het gebruik van een "mobiele app" aangegeven, die door de gedupeerde bankklanten echter nooit gebruikt waren, omdat die niet bestond.

In het bijzonder staat volgens het resultaat van de openbare zitting naar de overtuiging van de rechtbank het feit van de tenlastelegging vast:

Midden 2010 werd de verdachte na uitzitten van de laatste Nederlandse veroordeling wegens het vervalsen van ambtelijke documenten, verduistering en verbergen van activa uit het Nederlandse arrest ontslagen. Hij was zonder middelen en zonder werk. Zijn gescheiden echtgenote nam hem in haar woning op, de verdachte leefde mee van haar karige pensioen van EUR 727,--. In deze situatie vatte de verdachte – waarbij op grond van aanstichting en de financiële ondersteuning van derden niet uitgesloten kan worden – het plan op, bij een Duitse bank als zakenman op te treden, daar zakelijke rekeningen te openen en in grote stijl door middel van automatische afschrijvingen geldbedragen van de rekeningen van andere bankklanten zonder wettelijke basis afboeken te laten.

Op 29-06201 verscheen de verdachte in de ruimten van de Commerzbank in Lingen en bewerkstelligde onder overhandiging van een schriftelijke verklaring van de stad Lingen van dezelfde dag volgens welke hij op 01-07-2011 een bedrijf voor de verkoop resp. voor de in- en export van telefoonkaarten via het internet had laten registreren, de opening van een zogenoemd Business-Aktiv-rekening op zijn naam, zijn gescheiden echtgenote verkreeg een rekeningvolmacht. Op 21-07-2011 richtte de verdachte door middel van een notariële akte van notaris Hagemann in Gronau twee maatschappijen op, namelijk de "Arthur Anderson Unternehmungsberatung GmbH en de Bridge Telecom GmbH" beide gevestigd in Lingen. Bij beide maatschappijen fungeerde hij als de enige bedrijfsleider. Daarna verscheen de verdachte op 26-07-2011 opnieuw in het Commerzbank filiaal in Lingen en opende twee zakelijke rekeningen voor deze maatschappijen gevestigd in de Kaiserstr. 10 in Lingen. Hiervoor had de verdachte tevoren op 0107-2011 in het IT-Dienstleistungszentrum in de Kaiserstr. 10 in Lingen voor de Bridge Telecom GmbH i. o. kantoorruimte met een oppervlakte van 22,24 m^2 gehuurd, waarbij hij de eerste maandhuur van € 264,54 nog overmaakte; de resterende maandhuren ondertussen verschuldigd bleef, en in november 2011 het kantoor met een achterstand van € 1250,-- in het geheim ontruimde. Verder had de verdachte twee medewerkers aangenomen, een programmeur en een kantoorbediende, de getuige mevrouw Schnieders, waardoor in totaal een vermeend bedrijf van de aangegeven maatschappijen voorgewend kon worden: feitelijk ontwikkelden deze maatschappijen echter in het geheel geen zakelijke activiteiten met betrekking tot de aan- en verkoop van producten of het verlenen van diensten, zodat de getuige Schnieders vrijwel zonder werkzaamheden was.

Nadat op deze manier het bedrijf zakelijke activiteiten van de verdachte en zijn handelsmaatschappijen voorgewend was, verscheen de verdachte in november 2011 in het Commerzbank filiaal in Lingen en gaf de getuige mevrouw Averesch de opdracht, aan hem een computerprogramma ter beschikking te stellen, waarmee hij voor de beide maatschappijen "Arthur Anderson Unternehmensberatung GmbH en de Bridge Telecom GmbH' door middel van online-banking op grote schaal automatische afschrijvingen kon uitvoeren. Daarbij spiegelde de verdachte voor, dat hij een groter aantal klanten had, waarvan hij vergoedingen voor producten en diensten moest incasseren.

De getuige Averesch verwees de verdachte naar de getuige Mikas, eveneens een medewerker van de Commerzbank, aan wie de verdachte uitlegde, dat hij in telefoonkaarten en apps handelt en een Excel-bestand met betrekking tot het klantenbestand (1.000 tot 1.500 klanten) heeft. Om maandelijks diverse bedragen te incasseren, had hij een dienovereenkomstig geautomatiseerd automatische afschrijving nodig. De getuige Mikas beval hem hiervoor op 21-11-2011 per mail het programma "Starmoney business 5.0"aan, waarbij de verdachte het toegangsrecht voor de hiervoor noodzakelijke HBCI-procedure – een gestandaardiseerde procedure voor de overdracht van grotere volumen van data - van de Commerzbank in Lingen kon krijgen. Er volgden daarop tussen 29-11 en 02-12-2011 verdere mails van de getuige Mikas, omdat de verdachte het systeem (download van het programma van het internet) niet begrepen had. Op 06-12-2011 kwam de verdachte op het kantoor van de Commerzbank in Lingen schriftelijk het gebruik van elektronische verkoopkanalen voor alle drie door hem geopende rekeningen de bevoegdheid overeen voor een dienovereenkomstige automatische incassoprocedure.: op de rekening van de Bridge Telecom was ondertussen het grondkapitaal voor de Bridge Telecom gestort. Daarop volgenden diverse e-mails tussen de verdachte en de medewerkers van de Commerzbank wegens de inrichting van het elektronische verkeer, waarbij de verdachte – goed wetend, dat ondertussen wegens het opgeven van de kantoorruimte in Lingen het bij de bank gedeponeerde firma adres niet meer bestond – wenste, dat hem de toegangsgegevens niet naar het adres van de Firma in Duitsland, maar per post naar zijn Nederlandse adres gestuurd moesten worden. Ten slotte werd op 22-12-2011 de HBCI-procedure door de bank geïnitialiseerd en vrijgegeven. Op 24-12-2012 wendde de verdachte zich opnieuw tot de getuige Mikas, omdat hij problemen met het versturen van automatische incasso's had. Hij werd naar de voor deze technische vragen verantwoordelijke getuige Zieglitz verwezen, die hem de handelwijze tijdens meerdere telefoongesprekken uitlegde. Ten slotte vond nog op de laatste dag van delict, 16-02-2012 om 14.00 uur na bellen van de getuige Mikas een telefoongesprek plaats van de verdachte met de getuige om een technisch probleem bij de bediening van het programma "Starmoney business 5.0"op te lossen.

Ondertussen had de verdachte of de met zijn medeweten onbekend gebleven medeplichtige zich een gegevensbestand met duizenden rekeninggegevens van bankklanten van verschillende bankinstituten verschaft. Nadat reeds op 13-02-2012 vanaf de internetaansluiting van de woning van de verdachte in Rotterdam een eerste verbinding met de dataserver van de Commerzbank gemaakt was, werden ten slotte of door de verdachte of met zijn medeweten door een medeplichtige, aan wie de verdachte zowel het programma als ook de codes voor de HCBI-procedure afgestaan had, duizenden van de illegaal verschaffte rekeninggegevens in het programma "Starmoney Business 2.0" ingevoerd en de gegevens via de HBCI gegevenstoegang van de verdachte aan de server van de Commerzbank via het internet doorgegeven, op deze manier vond op 14-02-2012 de overbrenging van 589 automatische incasso's van telkens € 19,95 van de internettoegang van de verdachte vanaf diens woonadres in Rotterdam en ten slotte op 16-02-2012 87.472 incasso's van een internetaansluiting van het Golden Tulip Hotel in Arnhem, waarin de verdachte een kamer gehuurd had en een internetaansluiting verkregen had. Op grond van deze elektronische afboekingsprocessen werden in totaal 88.061 automatische afboekingen van telkens € 19,95 van 57.737 rekeningen van bankklanten van verschillende kredietinstituten uitgevoerd, gedeeltelijk van bepaalde rekeningen dubbele afboekingen., bijvoorbeeld van de gedupeerden Olaf Schmidt uit Sendenhorst, Stefan Schrandt uit Werlte (Volksbank Hümmling) Ingrid Papenbrock uit Haselünne (Volksbank Langen), Elisabeth Niemann (Volksbank Langen)Marco Mohme (Sparkasse Bad Oeyenhausen), Sandra Preisner (Volksbank Bramgau) en Elke Schaumberg (Sparkasse Osnabrück) evenals van de rekening van de gedupeerde Thorsten Mersch bij de Sparkasse Emsdetten-Ochtrup zelfs vier Afboekingen van elk € 19,95 in alle gevallen vermeldde de afboeking als gebruiksdoel

"Mobile App", waarbij geen van de gedupeerden een dergelijk product of een dergelijke dienst gebruikt had. Alle automatische incasso's werden telkens op de persoonlijke zakelijke rekening van de verdachte, in totaal € 1.756.816,95 bijgeschreven, waarover de verdachte in principe onmiddellijk zou hebben kunnen beschikken. Omdat de toenmalige directeur van het Commerzbank filiaal in Lingen, de getuige Kuhnert reeds op de ochtend van17-022012 door een eveneens gedupeerde medewerkster van de Commerzbank uit Bremen op de criminele afboekingen geattendeerd was, bewerkstelligde de getuige Kuhnert, dat het tegoed op de rekening van de verdachte geblokkeerd werd, zodat de verdachte sinds de late ochtend van 17-02-2017 het tegoed niet meer benutten kon. Na opheldering van de toedracht werden de totale bankoverschrijvingen ten gunste van de gedupeerden door terug stortingen van de overgemaakte geldbedragen weer afgewikkeld, waardoor voor de Commerzbank beheers- en boekingskosten in aanzienlijke hoogte ontstonden.

III

1. De conclusies over de persoonlijke omstandigheden van de verdachte berusten op zijn verklaringen in de openbare zitting. De eerdere straffen heeft de kamer aan de in de openbare zitting voorgelezen uittreksels uit het centrale Register van de Bondsrepubliek van 25-02 en 04-032015 ontnomen, evenals de daarmee overeenkomende verklaringen van de verdachte, die in ieder geval niet ontkend werden, wegens dergelijke delicten veroordeeld te zijn en gevangenisstraf uitgezeten te hebben.; slechts met betrekking tot de laatste veroordeling van 15-03-2005 in België heeft hij beweerd, dat zijn onschuld later gebleken was, zonder dat hij uitleggen kon, dat het in zoverre tot een succesvolle revisie van het proces gekomen was.

2. Haar overtuiging van het bovengenoemde delict heeft de kamer op de volgende bewijzen en aanwijzingen gebaseerd.

a) De verdachte heeft reeds tijdens zijn mondelinge hoorzitting bij het onderzoek naar verlenging van het voorarrest, die in de openbare zitting voorgelezen werd, zich uitvoerig over de zaak uitgelaten; in de openbare zitting heeft hij tijdens een verklaring, die meerdere uren duurde stelling genomen met betrekking tot de ten laste gelegde feiten. Deze aanvankelijke verklaring kan als volgt samengevat worden:

Hij heeft als succesvol en serieuze ondernemer in Lingen twee firma's opgericht, waar van de "Bridge Telecom GmbH" die hij reeds met dezelfde naam met succes in Nederland met de handel van telefoonkaarten bedreven had. Hiervoor heeft hij ook de rekeningen bij de Commerzbank in Lingen geopend. Omdat hij bepaald liquiditeitsproblemen had, had hij ter versterking van zijn zakelijke activiteiten door bemiddeling van een bekende genaamd Hommerson in een Nederlander genaamd [redacted] een investeerder gevonden, die ook van hem verlangd had, de automatische incassoprocedure bij de Commerzbank aan te vragen, omdat [redacted] dit voor een groter klantenbestand nodig had. Hij heeft dat toen overeenkomstig de aanwijzingen gedaan en [redacted] de rechten tot toegang ter beschikking gesteld. Daarop moest [redacted] met medewerking van andere personen genaamd de [redacted] de frauduleuze afboekingen uitgevoerd hebben, waarbij de verdachte tegelijkertijd ook aangegeven heeft, dat de toegang tot de server van de Commerzbank op 14-02-2012 via de internetaansluiting van zijn woning en daarna op 14-02-2012 uit een hotel in Arnhem, waarin hij op aanwijzing van [redacted] een kamer gehuurd had, plaatsgevonden hebben. Dat en de hoe de frauduleuze afboekingen uitgevoerd werden, onttrok zich aan zijn kennis. De uiterlijke gebeurtenissen zouden op hem als dader wijzen, des te meer omdat de boekingen naar zijn persoonlijke rekening gedaan werden. Dit bewijst echter juist, dat hij het niet gedaan kan hebben, want- als al – dan zou hij het geld via de rekening van de Firma Bridge Telecom moeten lopen.

In zoverre is hij in werkelijkheid slachtoffer en niet dader van de criminele praktijken van deze Nederlanders.

b) De uiterlijke omstandigheden van de door verdachte tweevoudig gepleegde computerfraude zijn door de volgende omstandigheden bewezen:

aa) Op grond van het gerechtelijk vooronderzoek staat vast, dat de verdachte – overeenkomstig zijn bekentenis in verklaringen – op 29-06-2011 onder overhandiging van een bedrijfsregistratie van de stad Lingen op dezelfde dag bij de Commerzbank in Lingen eerst een persoonlijke, op zijn naam luidende zakelijke rekening geopend had. Dit heeft de getuige Averesch geloofwaardig verklaard; dit komt dan ook overeen met de in de openbare zitting voorgelezen documenten van de opening van de rekening. Daarna heeft de verdachte met notariële akten van de notaris Franz Hagemann in Gronau van 21-07-2011 als enkele bedrijfsleider de firma's "Bridge Telecom GmbH en Arthur Anderson Unternehmensberatung GmbH" opgericht en zichzelf als bedrijfsleider aangesteld. Deze overeenkomsten toonde hij volgens verklaring van de getuige Averesch op 26-07-2011 en opende voor deze firma's elk een zakelijke rekening. Daarbij gaf hij als vestiging van de Firma's het adres Kaiserstr. 10 in Lingen aan, waar de verdachte dienovereenkomstige kantoorruimte gehuurd had. Deze verklaringen va de getuige Averesch zijn bevestigd door de documenten, die in de openbare zitting voorgelezen werden.

bb) Op grond van de verklaringen van de getuigen de winder en Kuhnert in samenhang met de tijdens de openbare zitting voorgelezen documenten is bewezen, dat de verdachte zich door de Commerzbank het programma "Starmoney business 5.0"aangeschaft heeft, om massale automatische afschrijvingen van andere bankrekeningen te kunnen uitvoeren. Hiertoe heeft de getuige mevrouw de Winder verklaard, dat zij eerst op 06-12-2011 met de verdachte op diens verlangen een overeenkomst over het innen van vorderingen door automatische afschrijvingen (machtiging tot het innen van automatische afschrijvingenprocedure) voor de drie door hem geopende zakelijke rekeningen getroffen heeft. Op zijn verlangen naar een geautomatiseerde inningsprocedure nam de getuige op dezelfde dag een verzoek van de verdachte voor het gebruik van elektronische distributiekanalen van de Commerzbank (HBCI-procedure) aan, die de kamer eveneens in de openbare zitting voorgelezen heeft. Wegens het verwerven en het gebruik van het overeenkomstige softwareprogramma is de verdachte volgens de geloofwaardige verklaringen van de getuigen de Winder en Kuhnert naar de automatiserings-experts verwezen. Na en oproep van de getuige Winder is de getuige Mikas volgens diens geloofwaardige verklaring verzocht, met de verdachte wegens de technische afwikkeling van de geautomatiseerde HBCI-procedure contact op te nemen. De verdachte heeft hem op zijn daarop uitgevoerde telefonische oproep verklaard, dat hij in telefoonkaarten en apps handelt, een Excel bestand met tot 1000 klantengegevens heeft, waarvan hij vorderingen zou willen innen. Daarop heeft hij hem het programma Star Money Business aanbevolen een product van de Firma "Starfinanz" die een partner van de Commerzbank is. Met dit programma kan de klant grote bestanden, dus tot 3000 afzonderlijke boekingsopdrachten zonder afzonderlijke invoering versturen, zo gauw de HBCI-procedure voor hem vrijgegeven is, d.w.z. als de klant volgens de contractuele overeenkomst een deelnemersnummer, die individueel allen aan gebruiker toegekend is, gekregen heeft. Daarmee kan de klant in het kader van de bevoegdheid een groot aantal inningsmachtigingen alles doen. De verdachte heeft zich daarop tegen betaling het programma via het internet aangeschaft en het is op 21-12- geïnitialiseerd. De toegangsgegevens (pincode en HBCI-sleutel) zijn dan naar het Nederlandse adres van de verdachte verstuurd, nadat de aanvragen van de verdachte geaccepteerd waren.

cc) Het gerechtelijk vooronderzoek heeft verder opgeleverd, dat op 14-02 en 16-02-2102 via de elektronische automatische incasso via de toegangsbevoegdheid van de verdachte op de HBCI-procedure door 88.061 records van in totaal 52.737 bankrekeningen bij binnenlandse bankinstituten telkens EUR 19,95 derhalve in totaal EUR 1.756.816 geïnd en op de rekening van de verdachte bijgeschreven werden. Deze elektronische boekingsprocessen zijn door de getuige Mikas geloofwaardig beschreven en zijn dekkend met de in de openbare zitting voorgelezen gegevenssamenstellingen. De elektronische inningen door middel van het programma "Starmoney business 5.0" en de aan de verdachte toegekende toegangsbevoegdheden hebben de getuigen Christian Mikas, John Zieglitz en Henning Redeker indrukwekkend beschreven. De bij de Commerzbank voor de product advisering verantwoordelijke getuige Mikas heeft verklaard, dat het softwareprogramma voor de verdachte voor het eerst op 21-12-2011 geïnitialiseerd is en de verdachte de toegangsgegevens op een stick ontvangen heeft. De verdachte heeft enkele problemen bij de installatie en later bij het gebruik gehad., zodat de getuige Zieglitz de verdachte telefonisch vaker bij het gebruik van het programma geïnstrueerd heeft. Dit heeft weken geduurd, waarbij de getuige Zieglitz deze gesprekken uitsluitend met de verdachte persoonlijk gevoerd heeft. Volgens de geloofwaardige verklaringen van de getuigen Mikas en de overtuigende uiteenzettingen van de deskundig Muller zijn de afboekingen in technisch opzicht als volgt verlopen: Omdat bij het programma Star Money om een zuiver overdrachtsprogramma gaat, is het eerst noodzakelijk geweest de illegaal aangeschafte rekeninggegevens, die in een Excel bestand opgeslagen waren, te veranderen in een DTAUS-bestand, wat met behulp van een ander programma zonder problemen mogelijk is. Dit DTAUS-bestand met tot 3000 records is daarna met behulp van het star Money programma als overdrachtsprogramma naar de server van de Commerzbank gestuurd, waar toen de afboekingen geautomatiseerd uitgevoerd werden. Hiervoor is het DTAUS-bestand in de uitgangsmap van het Star Money programma ingevoerd en de aan de klanten toegekende code voor de HBCI-procedure ingevoerd moest worden. In totaal is daarna via de HBCI-toegang van de verdachte van zijn woonadres op 14-02-2012 een bestand met 589 records verstuurd en op 16-02-2012 zijn daarna in 25 online verbindingen van het hotel in Arnhem 32 records via 29 bestanden van elk 3000 en twee maal 236 bestanden aan het einde verstuurd, waaruit het aantal van 88.061 totaalboekingen van elk EUR 19,95 opleverden. Met het naar zijn zakelijke rekening overgemaakte totale bedrag van EUR 1.756.816,95 had de verdachte op de morgen van 17-02-2012 volgens de geloofwaardige verklaring van de getuige Kuhnert op grond van de met de Commerzbank overeengekomen afspraken direct aan de slag kunnen gaan en erover kunnen beschikken.

dd) Op grond van de verklaringen van de getuige Mikas, waarvan de consistentie door de deskundige Müller gecontroleerd en bevestigd werd, is verder bewezen, dat de het proces betreffende automatische incasso's via de HBCI-aansluitgegevens die aan de verdachte toegekend waren, uitgevoerd werden. De getuige Mikas heft bevestigd, dat voor het eerst op 13-02-2012 via de aan de verdachte toegekende HBCI-toegangsgegevens een inlog op de Commerzbank server plaatsgevonden heeft en dat de afboekingen van 14 en 16-02-2012 daarna via deze aan de verdachte toegewezen HBCI-toegangsbevoegdheidscodes uitgevoerd zijn.

ee) Volgens de in de openbare zitting voorgelezen protocolbestanden met betrekking tot de afboekingsgegevens en inlichtingen van de Nederlandse justitiële autoriteiten is bewezen, dat de eerste elektronische afboekingen door een computer uitgevoerd werden die via de telefoonaansluiting van de woning van de verdachte aan de Noorderhavenkade in Rotterdam en van het met deze aansluiting verbonden IP adres verbonden was en de verdere afboekingen van 16-02-2012 in de tijd tussen 15.13 uur en 19.49 uur via een verbinding met server van de Commerzbank van een internetaansluiting van het Golden Tulip Hotel in

Arnhem plaatsgevonden hebben. Hierover heeft de getuige Jorgen Hofland verklaard, dat op die dag de verdachte een kamer in het Hotel gehuurd en een internetaansluiting besteld had. De verdachte is volgens de door hem van de medewerkers van het hotel gegeven informatie alleen bij de receptie verschenen en heeft de hotelkamer betaald; dat hij alleen verschenen was, bleek uit de rekening, omdat er slechts toeristenbelasting voor 1 persoon vermeld was.

c) Op grond van dit resultaat van het gerechtelijk vooronderzoek wijzen alle omstandigheden op een overheersend (mede-) daderschap van de verdachte. Hij heeft alleen en persoonlijk de dienovereenkomstige zakelijke rekeningen geopend, zich de mogelijkheid van de incasso van vorderingen door automatische overschrijvingen voor de drie door hem geopende zakelijke rekeningen laten toekennen en zich het voor de elektronische inning van de automatische overschrijvingen noodzakelijke programma en de toegangscodes verschaft. Ten slotte zijn met de aan de verdachte toegekende toegangscodes de massale afboekingen uitgevoerd en wel via internetverbindingen, die wezen op het gebruik van de verdachte het internetadres op het woonadres van de verdachte in Rotterdam, hotel in Arnhem, waarin de verdachte een kamer gehuurd en een internetaansluiting verkregen had).

De verdachte heeft deze objectieve omstandigheden erkend, echter andere personen van het delict beticht. Zo zou van hem verlangd hebben, zich een elektronische toegang tot de rekeningen en een dienovereenkomstig instrumentarium voor de inning van automatische afschrijvingen te verschaffen, wat hij dan ook gedaan had. Hij heeft zich de gegevens verschaft en aan gegeven. De getuige de Vreede heeft zich een notebook verschaft; waren op 14-02-2012 bij hem thuis verschenen, zij hadden het programma geïnstalleerd en de gegevens ingevoerd, waarbij hij nog heeft moeten telefoneren met de medewerkers van de Commerzbank, opdat het programma functioneerde. Het notebook hadden de bezoekers vervolgens meegenomen en waren weggereden. De volgende dag is hij naar geroepen, hij is daar naartoe gereden, van waaruit zij en diens zoon evenals hij) naar het hotel gereden zijn, waar hij op zijn naam betaald heeft echter van een hotelkamer zou hebben moeten huren. Hij heeft daar nog een internetaansluiting moeten laten aanleggen, daarna is hij naar het restaurant gestuurd. Wat de anderen op de hotelkamer gedaan zouden hebben, had hij niet geweten. Dit verweer van de verdachte is onafhankelijk daarvan, dat een medeplichtigheid van de door de verdachte personen niet uit te sluiten is, weerlegd:

1) Na op de uittreksels die uit de registers uit Nederland en België afkomstig waren gewezen te zijn, heeft de verdachte eerst moeten toekennen, sinds decennia vermogensdelicten begaan te hebben en daarvoor ook langere gevangenisstraffen heeft moet ondergaan. Juist was ook, dat hij in het jaar 2010 – na ontslag uit de gevangenis zonder middelen geweest is, door zijn gescheiden echtgenote in haar woning opgenomen is en mede van haar karige pensioen geleefd heeft, waarmee hij tegelijkertijd ook toegekend heeft, dat zijn aanvankelijke verklaring bij de oprichting van de schijnfirma's in Duitsland slechts een zeker liquiditeitsprobleem gehad had, niet waar geweest is. Verder heeft hij moeten toekennen, dat de door hem in Nederland geleide Firma "Bridge Telecom" wegens faillissement al jaren geleden ondergegaan was.

2) Dat het bij de in Duitsland opgerichte firma's om schijnfirma's ging, heeft de verdachte indirect ook daardoor toegegeven, dat de Firma Bridge Telecom GmbH feitelijk geen zakelijke activiteit ontwikkelde: dit komt ook overeen met de deskundige verklaringen van de deskundige Markus Müller, die de website van de Firma "Bridge Telecom GmbH" onderzocht en vastgesteld heeft, dat het slechts om een imageflyer ging, waarvan de links niet

vastgelegd waren en die ook geen product- of dienstbeschrijvingen bevatte. Ook heeft de getuige mevrouw Schnieders indrukwekkend beschreven, dat voor haar in de firma behalve telefoondienst en e-mail doorsturen niets te doen geweest is en in de firma geen zakelijke activiteiten gebeurd waren. Voor zover de verdachte zich er mee verdedigd had, dat zijn zwaartepunt bij de firma "Arthur Anderson" en het ondernemingsadvies gelegen heeft, heeft de verdachte ook in zoverre met geen enkel detail welke ondernemende activiteit dan ook benoemen kunnen. Ontwikkelden de firma's en hij als bedrijfsleider echter geen enkele objectief vaststelbare ondernemende activiteit, dan laat dat slechts de conclusie toe, dat de oprichting van firma's uitsluitend ertoe dienden, bij de bank zoveel vertrouwen te verkrijgen, om op zog. elektronische procedures voor het innen van automatische overschrijvingen te kunnen deelnemen. Ten slotte heeft de verdachte dit uiteindelijk ook toegegeven, doordat hij aangegeven heeft, de firma's op instigatie van de man achter de schermen opgericht en van deze ook de middelen hiervoor ontvangen te hebben, wat in eclatante tegenspraak met de aanvankelijke verklaring van de verdachte staat, dat hij de firma "Bridge Telecom GmbH" als voortzetting van zijn - in strijd met de waarheid voorgespiegelde – succesvolle gelijknamige firma – in Nederland opgericht heeft.

bb) Verdere omstandigheden weerleggen de verklaring van de verdachte:

1) Op grond van de verklaring van de getuige Schnaider staat vast, dat de verdachte persoonlijk eind juni 2011 bij hem als lasthebber van de stad Lingen in het opleidingscentrum een kantoor gehuurd heeft. De verdachte heeft aangegeven, een onderneming met communicatiediensten in het IT-centrum op te richten, daarbij zou het om de overdracht van gegevenstransfer, een soort carrier als tussenondernemeing gaan. Men zou het snel eens geweest zijn en het was – overeenkomstig met het in de openbare zitting voorgelezen huurcontract- een overeenkomstig huurverdrag op 01-07-2011 gesloten worden. Contractpartner zou een "Bridge Telecom GmbH in oprichting" zijn. Dit was niet ongewoon, omdat Knabben voor de aanmelding een vestigingsplaats nodig gehad heeft. Verhuurd was een met normale kantoorinrichting gemeubileerd kantoorruimte op de begane grond voor een huurprijs van EUR 246,64 maandelijks; verder is ook een borg van EUR 269,96 overeengekomen. Het kantoor werd daarop betrokken: de verdachte heeft een maand huur betaald; de borg is niet voldaan. Na vier maanden heeft het dienstencentrum daarna het huurcontract opgezegd, nadat verschillende aanmaningen zonder succes gebleven waren. Het kantoor is daarop buiten kantoortijden ontruimd om 08-11-2011 is de teruggave van de ruimten gedocumenteerd. Daarmee staat verder vast, dat de verdachte al einde juni de oprichting van de firma Bridge telecom GmbH plande, voor deze firma vanaf november 2011echter geen vestiging in Lingen meer bestond, wat wederom voor de kamer er een duidelijke aanwijzing voor is, dat de verdachte deze activiteiten slechts ontplooide om tegenover de Commerzbank het leiden van een onderneming op het gebied van de telecommunicatie voor te spiegelen.

(2) Het aanvankelijke verweer van de verdachte, dat hij over de technische details van de online- afboekingsprocedure via het HCBI-systeem niet geïnformeerd was, wordt weerlegd door de verklaringen van de getuigen Mikas en Zieglitz. De getuige Mikas heeft geloofwaardig verklaard, dat hij de verdachte in verscheidene telefoongesprekken in het gebruik van het programma geïnstrueerd heeft. Deze gesprekken zijn uitsluitend met de verdachte gevoerd en de verdachte heeft zijn aanwijzingen op de computer uitgevoerd. Daarmee is bewezen, dat de verdachte persoonlijk in de details van de afboekprocedure via het HBCI-systeem ingewijd was. De verdachte heeft zich bij de medewerkers van de Commerzbank steeds zelf ingespannen, met het voorwendsel om een elektronisch automatische incassoprocedure te krijgen. Hij heeft bij de optredende problemen steeds zelf met de medewerkers beraadslaagd en zich laten instrueren.

Hij wist daarom, waarvoor de procedure diende en was ook in de details van het HBCI-systeem ingewijd. Zijn aanvankelijke verklaring, dat hij van deze bank technische zaken geen verstand had, die zelfs zo ver gingen, dat hij helemaal niet geweten had, dat hij een zakelijke rekening voor zichzelf geopend had, hoewel hij hiervoor een bedrijfsregistratie van dezelfde dag toonde, laat dit detail van het verweer in de totale samenhang met de verklaringen van de verhoorde medewerkers van de Commerzbank als bewering om zichzelf te redden lijken.

(3) In zoverre de verdachte af en toe aan het begin van de openbare zitting als verwijt beweerd heeft, dat op 14-02-2012 na de installatie van het programma in zijn woning de eerste automatische incasso's via een onbeveiligd WLAN-toegang quasi voor zijn huis uitgevoerd hebben moeten uitvoeren (hoewel de verdachte in zijn eerste verweer had aangegeven, dat zij na het bezoek weggereden zijn); is dit verweer in tegenspraak met het door de verklaring van de getuige Mikas bewezen feit, dat via de toegangscode van de verdachte een elektronische verbinding met het HBCI-systeem niet pas op 14-02-2012, maar ook al op 13-02-2012 gemaakt werd.

(4) Verder is door het gerechtelijk vooronderzoek ook weerlegd, dat de verdachte in het "Golden Tulip Hotel" in Arnhem alleen de hotelkamer geboekt en zich op instigatie van de getuige in het restaurant opgehouden had, terwijl andere medeplichtigen het afboekingsproces uitgevoerd zouden hebben. Op grond van de geloofwaardige getuige Mikas staat namelijk vast, dat deze nog op 16-02-2012 om 14:00 uur met de verdachte via de mobielaansluiting een telefoongesprek gevoerd heeft, omdat de verdachte een probleem bij de elektronische automatische incasso had gehad. Het was de getuige Mikas gelukt het probleem op te lossen, dat daaruit bestond, dat de verdachte voor het versturen van de gegevens vergeten was, de ingevoerde opdrachten uit de verzendmap te sturen. De verdachte hield zich dus in tegenspraak met zijn verweer deze tweede dag zeer wel met de details van de automatische incasso bezig.

(5) Ten slotte wijst het gedrag van de verdachte na de daad op een medeplichtigheid van de verdachte:

(a) Zo wordt de verdachte door de omstandigheid belast, dat na de door de deskundige Müller verklaarde en in de openbare zitting voorgelezen protocolgegevens (Bd II Bl 119,120) op de ochtend van 17-02-2012 om 3:27 uur via de internettoegang van het woonadres van de verdachte in Rotterdam een online bankverbinding met zijn rekeninggegevens gemaakt en het tonen van de rekeningomzetten opgeroepen werd, dit wijst er eenduidig op, dat de verdachte zich in de vroege ochtenduren van 17-02-2012 na zijn terugkeer thuis over het resultaat van de op de middag van de vorige dag in het "Golden Tulip Hotel" in Arnhem uitgevoerde transacties vergewissen wilde en vergewist heeft.

(b) daarmee is ook de door de verdachte in zijn verweer geuite verklaring weerlegd, dat hij pas op 17-02-2012 op het internet over de frauduleuze afboekingsprocessen ervaren zou hebben. Hierover heeft de verdachte aangegeven, dat hij bijna een hartverlamming gekregen en helemaal niet geweten, dat het geld zich op zijn rekening geweest is. Hij heeft de getuige Kuhnert opgebeld en hem ter verantwoording geroepen, die hem wederom uitgenodigd naar Lingen te komen en de zaak persoonlijk te bespreken. Inderdaad heeft de getuige Kuhnert volgens zijn geloofwaardige verklaring door een medewerkster van de Commerzbank in Bremen op de ochtend van 17-02-2012 over de illegale automatische incasso's gehoord en onmiddellijk de rekeningen geblokkeerd. Daarna heeft hij, de getuige Kuhnert zelf nog op de ochtend van 17-020-2012 de verdachte opgebeld en hem op de incasso's en de omstandigheid gewezen, dat over de betrokken rekening niet beschikt mocht worden. Hij was met de verdachte een concrete afspraak voor een werkdag in van de volgende week

overeengekomen, waarop de verdachte niet verschenen is. In plaats daarvan heeft de verdachte zich via een – in de openbare zitting eveneens voorgelezen – e-mail bij hem beklaagd, dat hij over de blokkering van de rekeningen niet geïnformeerd was en het een fout van de Commerzbank was, dat het geld op een verkeerde rekening geboekt was, waarmee tegelijkertijd bewezen is, dat de verdachte nog op dat tijdstip de ontbrekende bevoegdheid voor de afboekingen ten opzichte van de Commerzbank bestreden heeft.

(c) In dit totale beeld past, dat de verdachte na de geloofwaardige verklaring van de getuige Rogier Cornelisse – bevestigd door de tijdens de openbare zitting in onderzoek genomen en door de taaldeskundige Van der Veen vertaalde opname van de televisie-uitzending – in een interview door de Nederlandse journalisten van de uitzending "Rambam" met grote zelfbewustheid als chief executive officer van Arthur Anderson uitgegeven en over de aangevoerde verwijten geuit had, dat de Firma Bridge Telecom apps verkoopt en alles op een misverstand berustte, omdat de bank in Lingen twee rekeningen verwisseld zou hebben. Ook hier heeft de verdachte, zoals hij heel goed wist, de onwaarheid verteld, dat de Firma ""Bridge Telecom GmbH" geen producten of diensten aanbood en het ook niet de zaak van de bank, maar van de bankklanten was waarop de automatische incasso's gestort moesten worden.

cc) Ten slotte heeft de verdachte aan het einde van de openbare zitting op een omslachtige manier een zekere medeplichtigheid aan het delict toegegeven, toen hij de andere betrokkenen over het programma geïnstrueerd had en deze het programma toen gebruikt zouden hebben: hij heeft er wel op gerekend, dat de andere betrokkenen het programma voor frauduleuze doelen zouden inzetten. De verdachte heeft zich echter tegelijkertijd daarmee verdedigd, dat hij weliswaar de noodzakelijke configuratie van het programma volgens de telefonische aanwijzingen van de medewerkers van de Commerzbank zelf gedaan, de invoer van de procedure van de automatische incasso's echter niet uitgevoerd had, waarbij hij per slot van rekening ook toegegeven heeft, ingewijd geweest te zijn.

In totaal had de kamer in een totaaloverzicht van alle omstandigheden geen twijfel, dat de verdachte de delicten als maatgevend hoofddader op touw gezet en uitgevoerd heeft.

d) In hoeverre de door de verdachte als eigenlijke aanstichters aangeduide getuigen [redacted] aan het delict deelgenomen hebben is tijdens het strafproces niet opgehelderd. Deze getuigen, die voor een Duitse rechtbank geen verklaring wilden afleggen, hebben tijdens een verhoor van een rechter-commissaris door een Nederlandse rechter zoals blijkt uit de voorlezing van de processen-verbaal een medeplichtigheid ten stelligste ontkend. [redacted] heeft na zijn door de verdachte in het latere verloop van de openbare zitting bevestigde verklaringen de verdachte in de gevangenis leren kennen en had deel willen nemen aan de firma's van de verdachte, hem hiervoor ook geldelijke middelen in niet nader uitgelegde hoeveelheid ter beschikking en hem ten slotte met [redacted] laten kennismaken. [redacted] heeft de verdachte in zijn nieuwe ondernemingen willen ondersteunen, was echter door zijn notaris voor de verdachte gewaarschuwd als bekend fraudeur en heeft de verdachte ten slotte uit zijn huis gegooid. Ook de [redacted] zou de verdachte – via [redacted] hebben leren kennen, is echter door [redacted] gewaarschuwd voor welke zakelijke samenwerking dan ook en heeft de verdachte daarom gemeden. [redacted] zou voor de verdachte slechts de website van de firma "Bridge Telecom" gemaakt hebben, waarvoor hij het overeengekomen honorarium van EUR 4000,- niet gekregen heeft. Alle getuigen zouden met de frauduleuze rekeningafboekingen niets te maken gehad hebben.

In feite wijst via vrij bewijs verkregen informatie erop, dat de getuige [redacted] in zijn getuigenverhoor in zoverre de onwaarheid heeft gesproken, dat hij sinds september/oktober

2011 geen contact meer met de verdachte gehad zou hebben, omdat de rechtbank de verklaring van de Nederlandse notaris van Poort getoond is, volgens welke deze daadwerkelijk op 22-03-2012 voor de getuige op diens instigatie een verpandingsverklaring met betrekking tot de firma "Bridge Telecom GmbH" ontworpen heeft. Behalve deze omstandigheid zijn er echter geen belastende aanwijzingen die op een verweving van de genoemde getuigen in de delicten duiden, hoewel de kamer niet buiten beschouwing gelaten heeft, dat de verdachte bij zijn onbemiddeldheid een geldschieter gehad moet hebben, die hem de geldelijke middelen voor de kosten van het opmaken van de aktes voor de vennootschapscontracten en het gestorte stamkapitaal ter beschikking gesteld heeft. Voor een directe deelname van deze of van andere personen aan de elektronische afboekhandelingen in het hotel in Arnhem op 16-02-2012 bestaan in het bijzonder geen aanknopingspunten, omdat buiten de verdachte geen andere persoon door getuigen waargenomen werd., ook al kan niet uitgesloten worden, dat medeplichtigen onbemerkt door het personeel het hotel zouden kunnen binnensluipen, in zoverre zou het ook overeenkomen met het in de openbare zitting duidelijk geworden karakter van de verdachte, dat hij zich in het restaurant van het hotel liet onthalen, terwijl andere medeplichtigen in de door hem gehuurde kamer het werk van het invoeren in de computer uitvoerden, nadat de verdachte vroeg in de middag voor de gegevenstransfer verbleven problemen bij de toepassing van de afboekingsprocedure met de getuige Mikas opgelost had. Toch spreekt voor een door de verdachte beweerde wisselende deelname van verschillende medeplichtigen bij beide afboekingshandelingen van 14 en 16 -02-21012, dat de eerste in het huis van de verdachte uitgevoerde afboekingshandelingen – mogelijk met deelname van de automatische gegevensverwerkingsvakman · gelukt waren, terwijl er op 16-02-2012 van te voren een instructie door de getuige Mikas op 14-02-2012 nodig was, waaruit de conclusie getrokken kan worden, dat hier andere en niet bedreven medeplichtigen de afboekingshandelingen uitvoerden. Verdere belastende aanwijzingen met betrekking tot een medeplichtigheid van de door de verdachte genoemde personen zijn tijdens de openbare zitting niet gebleken, ook al kon de kamer in zijn totaliteit een medeplichtigheid van de genoemde getuigen of andere personen niet uitsluiten. Dit ontlast ondertussen de verdachte met betrekking tot zijn opzettelijke medewerking aan de delicten op grond van een totaaloverzicht van de boven genoemde bewijzen en aanwijzingen niet, des temeer aanknopingspunten daarvoor, dat de verdachte door de genoemde getuigen of andere medeplichtigen door een bedreiging van lijf en leden door de genoemde getuigen tot medewerking gedwongen was, tijdens de openbare zitting niet aan het daglicht gekomen zijn en dit alles door de verdachte tijdens de openbare zitting ook helemaal niet beweerd is.

e) Op welke manier de verdachte of een medeplichtige in het bezit van de database van duizenden rekeninggegevens gekomen is, heeft het gerechtelijk vooronderzoek niet kunnen ophelderen. Vast staat op grond van de verklaringen van de als getuige gehoorde gedupeerden en de totale samenhang, namelijk van het grote aantal van gedupeerden en de verschillende rekeningverbindingen, dat de verdachte of zijn medeplichtigen niet op een eerlijke wijze in het bezit van de rekeninggegevens gekomen zijn. De ook hierover gehoorde deskundige Müller heeft daarover verklaard, dat in er in de periode in kwestie diverse veiligheidsvoorvallen met betrekking tot gegevensdiefstallen bij onlineshops of vergelijkbare internetdiensten geweest zijn. Het was relatief onproblematisch, om bepaalde rekeninggegevens te verkrijgen en een bepaalde inzet van geld, waarvoor de gegevens via dienovereenkomstige fora op het internet verkregen worden zouden kunnen. Daarbij zou zelfs slechts op enkel rekeninggegevens of ook op het saldo van de rekening geselecteerd kunnen worden, wat ten slotte slechts een vraag van de prijs en van de hoeveelheid gegevens was.

IV.

De verdachte heeft zich op grond van de getroffen vaststellingen schuldig gemaakt aan

computerfraude overeenkomstig § 263a StGB [Duits wetboek van strafrecht] in twee juridisch gezien zelfstandige gevallen, want hij heeft bij de hier onderhavige volledig geautomatiseerde handelingen door het onbevoegde gebruik van onjuiste gegevens het resultaat van een direct vermogensrelevante gegevensverwerkingshandeling beïnvloed. Ook als het bij de afboekingshandelingen van 16-02-2012 om 31 gegevensverwerkingsafhandelingen ging, is de kamer wegens de nauwe de tijd en de ruimtelijke omstandigheden samenhang ervan uitgegaan, dat het in zoverre om een natuurlijke handelingseenheid gaat, die de gezamenlijke gegevensverwerkingshandelingen van die dag verbindt.

Het gaat hier om telkens een voltooide computerfraude. Aan de ene kant zou de verdachte volgens de verklaring van de getuige Kuhnert principieel onmiddellijk via het door de boekingsafhandelingen gegroeide banktegoed hebben kunnen beschikken; aan de andere kant is weliswaar in gevallen, waarin een incasso-opdracht niet aanwezig is, de afboeking in verhouding tussen het betaalkantoor en haar klant ongeldig, en de klant kan van de bank volgens verdere richtlijnen, de terugboeking van de handeling verlangen. Nog afgezien van deze mogelijkheid ontstaat voor de klant echter een met de uitbetaling van de automatische afschrijvingen corresponderende economische schade in de zin van een aansprakelijkheidsschade. Het vermogen van de rekeninghouder mag weliswaar doelend op de ongeldigheid van de afboeking niet ter hoogte van het bedrag van de automatische afschrijving materieel verminderen. Er treedt in ieder geval een feitelijke vermindering van het vermogen op, want de klant van de bank draagt nu het risico, de afboeking überhaupt op te merken, om een terugboeking te kunnen verlangen. Tot dan vertoont zijn saldo een met het bedrag van de automatische incasso verminderd saldo en is hij in ieder geval er feitelijk in gehinderd, over dit bedrag te beschikken (zo volgens BGHSt 58,119). [Het hoogste federale gerechtshof in strafzaken in Duitsland]. Bovendien is ook bij de Commerzbank een vermogensschade opgetreden, omdat de bank volgens de afspraken over automatische incasso's het risico draagt, dat zij op haar kosten ongeldig ingediende automatische afschrijvingen wegens de tegenstrijdigheid van de belasting weer terug afwikkelen moet.

V.

1.a) De kamer heeft de afzonderlijke straffen ontnomen aan het strafkader van de § 263a alinea 1 StGB. Voor de aanname van een bijzonder zwaar geval in zake van § 263a 2 StGB samen met § 263a alinea 3 nr. 1 of 2 StGB bestond geen mogelijkheid. Met betrekking tot het regelvoorbeeld van de § 263a alinea 3 nr. 1 StGB ontbrak het kenmerk van de beroepsmatigheid, omdat de verdachte door een enkele opzettelijke handeling niet van herhaald begaan van delicten in het bezit van de fraudeopbrengst wilde brengen en gebracht heeft. Wegens het ontbrekende kenmerk van de voortgezette uitvoering van fraude valt het regelvoorbeeld volgen § 263a alinea 3 nr. 2 StGB ("groot aantal mensen in het gevaar van verlies van vermogenswaarden") weg.

b) Hiervan uitgaand heeft de kamer ten gunste van de verdachte zijn uiteindelijk bij de openbare zitting afgegeven gedeeltelijke bekentenis beoordeeld, verder, dat de voor de gedupeerde bankklanten geleden schade weer gecompenseerd werd. Tot zijn nadeel moest tot gevolg hebben, dat het onderwerp van de delicten een zeer aanmerkelijk vermogensbedrag was en de verdachte reeds aanzienlijk eerder veroordeeld is. Onder afweging van de voor en tegen de verdachte sprekende boven genoemde omstandigheden en gevolgen van het delict, het bovengenoemde verweergedrag van de verdachte tijdens de openbare zitting en in het bijzonder van de persoon van de verdachte besloot de kamer ter bestraffing van het eerste delict van 14-02-2012 tot een gevangenisstraf van

evenals voor de bestraffing van het hoofddelict van 16-02-2012 een gevangenisstraf van

als passend voor het delict en de schuld. Opnieuw rekening houdend met de boven genoemde straftoekenningsgezichtspunten heeft de kamer deze afzonderlijke straffen tot een totale gevangenisstraf van

teruggebracht.

c) het uitleveringsarrest heeft de kamer in de verhouding 1: 1 in mindering gebracht, omdat er bij de voltrekking van het uitleveringsarrest in het West-Europese buitenland geen aanleiding is, van bijzonder verzwarende arrestatieomstandigheden uit te gaan.

VI.

Het besluit over de kosten berust op § 465 alinea 1 StPO [Duits wetboek van strafrecht]

Dr. Temming
Voorzitter en rechter bij de arrondissementsrechtbank

Hodorf
rechter

Mevr. Dr. Winkelsträter
rechter bij de arrondissementsrechtbank

Uitgevaardigd
Arrondissementsrechtbank Osnabrück, 08-06-2015
Handtekening

Metker, hoofdsecretaresse
als griffier van de griffie

Stempel
arrondissementsrechtbank
Osnabrück

Deze vertaling is op 1 november 2017 gemaakt door
drs. Tj. K. van der Wal, krachtens
beschikking van de arrondissementsrechtbank
te Alkmaar op 25 januari 1996
toegelaten als beëdigd vertaler
in de Duitse taal.

Drs. Tj. K. van der Wal
beëdigd vertaler - Wbtv nr. 2534

DUITSE VONNIS

Unter Abwägung der für und gegen den Angeklagten sprechenden vorgenannten Tatumstände und –folgen, dem vorgenannten Einlassungsverhalten des Angeklagten in der Hauptverhandlung und insbesondere der Person des Angeklagten erschien der Kammer zur Ahndung der ersten Tat vom 14.2.2012 eine Freiheitsstrafe von

einem Jahr

sowie zur Bestrafung der eigentlichen Haupttat vom 16.2.2012 eine Freiheitsstrafe vom

zwei Jahren und sechs Monaten

als tat- und schuldangemessen. Unter erneuter Würdigung der vorbezeichneten Strafzumessungsgesichtspunkte hat die Kammer diese Einzelstrafen auf eine Gesamtfreiheitsstrafe von

drei Jahren

zurückgeführt.

c) Die Auslieferungshaft hat die Kammer im Verhältnis 1 : 1 angerechnet, da es beim Vollzug von Auslieferungshaft im westeuropäischen Ausland keinen Anlass gibt, von besonders erschwerten Haftbedingungen auszugehen.

VI.

Die Kostenentscheidung beruht auf § 465 Abs.1 StPO.

Dr. Temming
Vorsitzender Richter am Landgericht

Hodorf
Richter

Dr. Winkelsträter
Richterin am Landgericht

Ausgefertigt
Landgericht Osnabrück, den 08.06.2015

(Metker)
Justizobersekretärin
als Urkundsbeamtin der Geschäftsstelle

LANDGERICHT OSNABRÜCK
14